

Bùi Quang Khiêm

GIA TRUYỀN...

Xóm chim lao xao mấy hôm rày vì bọn Bò-Nông lạ. Chúng đến xóm kiếm ăn. Chỉ có ba thằng, nhưng bắt cá chăm chỉ từ sáng đến đêm, ăn rất khỏe. Bói-Cá lo lắng, bay đậu không yên, tối đến bèn đòi họp xóm.

Nể ngài, bọn chim dù đã ngáp ngủ đều đến, vắng mỗi cô Cò. Ngài yêu cầu họp kể tội bọn Bò-Nông, rồi ra quyết định tống cổ bọn quậy phá khỏi xóm.

Đủ các loại ý kiến loạn xạ. Chào-Mào, Liều-Tiểu cãi hăng còn suýt mổ nhau - dù cùng ý kiến rằng có hết cá thì vẫn còn sâu. Chim Sâu bị khiển trách vì lan man, nhân dịp đông đủ xóm kiện cáo chim sẻ tự tiện vào tổ ngủ trưa. Sáo thì tranh thủ tiếp thị dịch vụ dọn dẹp.

Bói-Cá đập mỏ vào chạc cây, quát:

- Không bàn chuyện xằng nữa. Tất cả tập trung vào việc ăn cá!

Xóm im bặt. Mãi cũng có giọng Chim-Gáy cất lên từng tiếng rành rọt:

- Thưa ông Bói-Cá, nhưng mà ông cũng là tay bắt cá thiện nghệ, và ăn cá chủ lực...

Khó xử, ngài nạt:

- Hồn. Ta bắt cá có phong cách, ăn cá có đạo lý! Nhiều đời gia truyền đã như thế. Đâu như cái bọn phàm ăn tục uống, chả có lễ nghĩa, lang bạt kiếm ăn...

Chưa dứt lời, bỗng thấy Cò hồn hể xông vào. Té ra, Cò muộn họp vì mãi đi rình Bò-Nông, rồi bị bọn chúng phát hiện. Mãi mới về được.

Bói-Cá hỏi:

- Rồi sao nữa?

Cò: - Dạ, bọn họ to khỏe, mỏ như cái gấu xúc, chỉ sợ lơ mơ phạng cho một nhát là toi đời...

Bói-Cá giục:

- Mà nói mau lên xem nào.

Cò: - Hóa ra, họ hiền lành, thưa gửi lễ phép. Họ đưa cho hai tờ giấy, bảo đọc rồi về báo cáo...

Bói-Cá: - Thế tờ giấy ấy nói gì?

Cò: - Một tờ ghi "Chứng chỉ phong cách và đạo đức bắt cá". Tờ kia: "Được bắt cá toàn cõi".

Nghe tới đây, tai ngài ù đi, mắt tối sầm, ngất lịm. Bọn chim xúm lại cùng chữa chạy. Lát sau, ngài mở mắt thều thào:

- Nghề bắt cá gia truyền của ta đã đạt cực đỉnh tài hoa, được thiên hạ tôn là "bói". Thế mà bây giờ mới biết, xưa nay nhà ta toàn đánh bắt lậu!

Chẫu Chàng